

Sygn. akt VI GC 408/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 lipca 2014r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2014r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: J. S. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w D.

przeciwko: 1. (...) Sp. z o.o. w D., 2. M. G.

zam. w D., 3. J. M. zam. w C., 4. E. S.

zam. w D.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych (...) Sp. z o.o. w D., M. G. zam. w D., J. M. zam. w C., E. S. zam. w D. na rzecz powoda J. S. solidarnie kwotę 228.829,02 zł (słownie: dwieście dwadzieścia osiem tysięcy osiemset dwadzieścia dziewięć złotych dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2013r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanych na rzecz powoda solidarnie kwotę 18.659,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy siedemdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 7.217,00 zł (słownie: siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 408/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 lipca 2014 r.

Pismem z dnia 11 października 2013 r. powód J. S. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w D. wniósł przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w D., M. G. zam. D., J. M. zam. C. i E. S. zam. D. wspólnikom (...) PARK s.c. M., G. i inni z/s D., pozew o zapłatę kwoty 228.829,02 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w zapłacie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty i kosztami procesu według norm przepisanych

W uzasadnieniu powyższego powód wskazał, iż dnia 29 września 2010 r. zawarł umowę z J. D. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) budowlane w przedmiocie wykonania robót instalacyjnych na budowie pod nazwą: budynek mieszkalny wielorodzinny z usługami na parterze wraz z infrastrukturą zewnętrzną w M.. Inwestorem na w/w budowie byli pozwani, którzy dnia 1 września 2010 r. zawarli umowę o roboty budowlane z J. D. – generalnym wykonawcą robót. Powód został wprowadzony na budowę i wykonywał stopniowo roboty. Roboty zostały odebrane przez generalnego wykonawcę oraz przez inspektora nadzoru budowlanego bezusterkowo. Za wykonane roboty, powód wystawił generalnemu wykonawcy dwie faktury VAT tj. fakturę nr (...) w dniu 17.10.2011 r. na kwotę 282.711,60

zł oraz fakturę nr (...) w dniu 20.01.2012 r. na kwotę 65.829,02 zł. Pomimo wykonania robót i ich odebrania, wynagrodzenie zostało zapłacone powodowi przez generalnego wykonawcę tylko w części. Stanowiąca żądanie pozwu kwota 228.829,02 zł wynika z częściowo nieuregulowanej przez generalnego wykonawcę faktury VAT o nr (...) w kwocie 163.000,00 zł oraz nieuregulowanej faktury VAT o nr (...) r. opiewającej na kwotę 65.829,02 zł. Powód opiera swoje roszczenie o treść art. 647¹ § 5 k.c. Powód podniósł, iż zgodnie z w/w artykułem nie tylko wykonawca zawierający umowę z podwykonawcą jest zobowiązany do zapłaty wynagrodzenia lecz także inwestor jest zobowiązany solidarnie z wykonawcą do zapłaty wynagrodzenia podwykonawcy. Strona powodowa wskazała, iż pozwani mieli wiedzę, że roboty instalacyjne na w/w budowie prowadził powód.

Dnia 16 października 2013 r. Sąd Okręgowy w R.VI Wydział Gospodarczy, sygn. akt VI GNc 541/13, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości a także wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych solidarnie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Strona pozwana zarzuciła, iż nie ponosi solidarnej odpowiedzialności za zobowiązania generalnego wykonawcy względem powoda-podwykonawcy, gdyż nie zostały spełnione wymogi przewidziane w § 2 art. 647¹ k.c. Pozwanemu bowiem jako inwestorowi nie przedłożono projektu umowy podwykonawczej wraz z odpowiednią częścią dokumentacji projektowej co wyłącza możliwość uznania solidarnej odpowiedzialności inwestora za zobowiązania względem podwykonawcy. Nie sposób zdaniem pozwanych zaakceptować możliwości obarczenia inwestora konsekwencjami zawarcia przez generalnego wykonawcę z podwykonawcą umowy, której treść, a przynajmniej jej istotne elementy nie były inwestorowi znane. Pozwani podnieśli, iż nie wyrażali zgody na warunki umowy, na podstawie której miały być wykonywane prace przez powoda. Wskazali, że powód nie przedstawił w pozwie twierdzeń jakoby taka umowa lub informacja została pozwanym w ogóle przedłożona.

Pozwani nie podzielili także poglądu powoda o możliwości wyrażenia zgody przez inwestora na zawarcie umowy podwykonawczej, z pominięciem procedury określonej w art. 647¹ § 2 k.c. Strona pozwana podkreśliła, że dla skuteczności wyrażenia przez inwestora zgody na zawarcie umowy z podwykonawcą, nie jest wystarczające jedynie pozyskanie przez niego wiedzy o wykonywaniu prac przez podwykonawcę, czy nawet dokonywane przez niego wpisy w dzienniku budowy albowiem z literalnego brzmienia art. 647¹ § 2 k.c. wynika obowiązek przedstawienia inwestorowi projektu umowy przez wykonawcę. Ponadto strona pozwana wskazała, że nie jest prawdą aby podwykonawcy wymienieni w załączniku nr 5 do umowy z dnia 1 września 2010 r. rzeczywiście wykonywali prace wskazane w tym załączniku. Zatem fakt wskazania powoda jako jednego z podwykonawców przedmiotowej inwestycji, nie był równoznaczny z wyrażeniem przez inwestora zgody na zawarcie umowy z podwykonawcą.

W odpowiedzi na powyższe pismem z dnia 11 grudnia 2013 r. powód zaprzeczył wszystkim twierdzeniom pozwanych zawartym w sprzeciwie od nakazu zapłaty oraz podtrzymał dotychczasową argumentację w sprawie i zgłoszone wnioski.

Powód stwierdził, iż pozwani nie mają racji, twierdząc, że nieprzedstawienie projektu umowy zwalnia inwestora z solidarnej odpowiedzialności za zapłatę podwykonawcy, pomijając przy tym kwestię zgody inwestora na wykonywanie robót przez podwykonawcę. Zdaniem powoda, wyrażenie zgody przez inwestora na wykonywanie robót przez podwykonawcę implikuje powstanie solidarnej odpowiedzialności inwestora za zapłatę podwykonawcy. Jeżeli inwestor wyraża zgodę na zawarcie umowy przez wykonawcę z podwykonawcą, to przepis art. 647¹ k.c. nie wymaga przedkładania inwestorowi projektu umowy czy jakichkolwiek innych dokumentów. Przy czym forma zgody nie jest przez ustawodawcę zastrzeżona, stąd też zgoda może być wyrażona przez każde zachowanie inwestora, tj. zgodnie z regułami wyrażonymi w k.c. W dalszej części pisma procesowego, powód przytoczył orzecznictwo potwierdzające wykładnię powoda dotyczącą art. 647¹ k.c. tj. iż do powstania ustawowej odpowiedzialności inwestora za zapłatę

wynagrodzenia podwykonawcy wystarczająca jest zgoda inwestora na zawarcie umowy podwykonawcy z wykonawcą, a nie jest konieczne przedstawienie inwestorowi dokumentów w tym projekcie umowy.

Powód wskazał nadto, iż pozwani mieli nie tylko szczegółową wiedzę na temat wykonywania przez powoda robót ale i wyrazili zgodę na zawarcie przez wykonawcę umowy z podwykonawcą (powodem) poprzez wiele czynności faktycznych jakie powzięli.

W odpowiedzi na powyższe, strona pozwana podtrzymała wszelkie zarzuty i argumentację podniesione w sprzeciwie od nakazu zapłaty, w przedmiocie braku odpowiedzialności solidarnej pozwanych z generalnym wykonawcą za zobowiązania generalnego wykonawcy wobec podwykonawcy robót budowlanych. Pozwani ponownie podnieśli, że odpowiedzialność solidarna inwestora nie może powstać, jeżeli inwestor nie dysponuje wiedzą przynajmniej o przedmiotowo istotnych elementach umowy wykonawcy z podwykonawcą. Pozwani podkreślili, że sam fakt realizacji umowy o roboty budowlane przy pomocy podwykonawców, nie rodzi jeszcze automatycznie solidarnej odpowiedzialności inwestora za roszczenia podwykonawców.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. S. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w D., dnia 29 września 2010 r. zawarł umowę o podwykonawstwo z J. D. prowadzącym działalność pod firmą (...) w przedmiocie wykonania robót instalacyjnych na budowie pod nazwą budynku mieszkalnego wielorodzinnego z usługami na parterze wraz z infrastrukturą wewnętrzną w M.. Inwestorem na przedmiotowej budowie byli pozwani M. G., J. M. i E. S. wspólnicy spółki cywilnej (...) s.c. (...), G. i inni, z/s w D. obecnie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w D.. Pozwani jako inwestor, dnia 1 września 2010 r., zawarli umowę o roboty budowlane z J. D., który zgodnie z umową był generalnym wykonawcą robót na przedmiotowej budowie. Generalny wykonawca, według w/w umowy mógł zawierać umowy z podwykonawcami, czego skutkiem było zawarcie umowy o podwykonawstwo z powodem w przedmiocie wykonania robót instalacyjnych na budowie. W załączniku nr 5 do umowy inwestora z generalnym wykonawcą, będącym integralną częścią umowy, w którym szczegółowo określono podwykonawców budowy, strony wskazały jako podwykonawcę robót powoda, akceptując tenże fakt, poprzez złożenie podpisu na w/w dokumencie. O zawarciu umowy o podwykonawstwo z powodem, generalny wykonawca powiadomił stronę pozwaną. Projekt umowy generalnego wykonawcy z podwykonawcą (powodem) został doręczony stronie pozwanej przed przystąpieniem powoda do robót na budowie.

Dowód: odpis z (...) powoda z dnia 10.10.2013 r., odpis KRS pozwanego z dnia 10.10.2013 r., odpis z (...) pozwanej E. S. z dnia 10.10.2013 r. odpis z (...) pozwanego M. G. z dnia 10.10.2013 r., odpis z (...) pozwanej J. M. z dnia 10.10.2013 r., zaświadczenie o wpisie do Ewidencji Działalności Gospodarczej pozwanych - E. S., J. M. i M. G. z dnia 16.12.2009 r., umowa o roboty instalacyjne zawarta pomiędzy powodem a generalnym wykonawcą z dnia 25 września 2010 r. wraz z ofertą, umowa o roboty budowlane z dnia 1 września 2010 r. zawarta pomiędzy pozwanym (inwestorem) a generalnym wykonawcą wraz załącznikami (k.45-145), zeznania świadka B. R., J. D., A. G., T. P., J. S..

Powód po wprowadzeniu na budowę został wpisany w dzienniku budowy jako podwykonawca generalnego wykonawcy a w ramach stopniowego wykonywania robót dokonywał odpowiednich wpisów w dzienniku budowy. W trakcie wykonywania przez powoda robót instalacyjnych na przedmiotowej budowie, inwestor (pозwani) posiadając informację o wykonywaniu przez powoda robót, nie zgłaszali zastrzeżeń ani nie sprzeciwiali się co do obecności powoda na budowie a także nie zgłaszali zastrzeżeń co do jakości czy też sposobu wykonywania przedmiotu umowy. Obecność powoda na budowie nie była także kwestionowana przez inspektora nadzoru. Ponadto dnia 30 czerwca 2011 r., pozwani zwrócili się pisemnie do powoda, zlecając mu wykonanie robót instalacyjnych na poddaszu przy klatce nr II w lokalach, które powstały w wyniku podziału mieszkań dwupoziomowych.

Powód wykonywał roboty zgodnie z umową. Roboty zostały odebrane przez generalnego wykonawcę oraz przez inspektora nadzoru budowlanego w dniu 28 listopada 2011 r. oraz dniu 15 grudnia 2011 r. W protokołach odbioru stwierdzono, iż roboty zostały wykonane prawidłowo zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami oraz projektem a instalacje wykonane przez powoda nadają się do eksploatacji.

Dowód: wpisy w dzienniku budowy (k.146-169), pismo (...) Park s.c. z dnia 30.06.2011 r. zlecające powodowi wykonanie instalacji wodno-kanalizacyjnej, gazowej oraz centralnego ogrzewania, protokół odbioru wewnętrznej instalacji sanitarnej z dnia 28.11.2011 r., (k.170), protokół odbioru instalacji, próby szczelności, instalacji wodociągowej, przeciwpożarowej oraz suchych pionów z dnia 28.11.2011 r., (k.171), protokół odbioru instalacji C.O. w lokalach użytkowych - mieszkaniach od nr 1 do 30 z dnia 15.12.2011 r., (k.172), zeznania świadka B. R., J. D., L. P., G. S., T. S., J. S., M. G., E. S., J. K.

Za wykonane roboty, powód wystawił generalnemu wykonawcy dwie faktury VAT, tj. fakturę nr (...) z dnia 17 października 2011 r., na kwotę 282.711,60 zł oraz fakturę VAT nr (...) z dnia 20 stycznia 2012 r. na kwotę 65.829,02 zł. Obie faktury zostały przez generalnego wykonawcę przyjęte i zaakceptowane. Pomimo wykonania robót i ich odebrania, wynagrodzenie zostało zapłacone przez generalnego wykonawcę powodowi jedynie w części. Generalny wykonawca zapłacił część faktury VAT nr (...) uzasadniając odmowę zapłaty za w/w faktury, brakiem zapłaty wynagrodzenia przez inwestora, a w związku z tym brakiem środków finansowych. W związku z tym powód wytoczył powództwo przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie sygn. akt VI GNc 271/12 o zapłatę kwoty 271.632,38 zł, na którą składała się część pozostałej niezapłaconej faktury VAT nr (...) (192.711,60 zł) oraz kwota z faktury nr (...) (65.829,02 zł). Sąd w dniu 25 czerwca 2012 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym. Po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty generalny wykonawca zapłacił część kwoty faktury VAT nr (...) oraz w dalszym ciągu nie zapłacił kwoty wskazanej w fakturze VAT nr (...). Żądanie pozwu stanowiła zatem kwota, na którą składają się kwoty; 163.000,00 zł tytułem pozostałego do zapłaty wynagrodzenia powoda wskazanego w fakturze VAT nr (...) oraz kwota 65.829,02 zł tytułem niezapłaconego wynagrodzenia wskazanego w fakturze VAT nr (...) r.

Pozwani byli wzywani do dobrowolnej zapłaty, jednak bezskutecznie.

Dowód: faktury VAT nr (...) (k.173-174), nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 25 czerwca 2012 r. sygn. akt VI GNc 271/12 wydany przez tut. Sąd, wezwanie do zapłaty z dnia 25 września 2013 r. wraz dowodem doręczenia, zeznania J. S., E. S.

Ustaień faktycznych Sąd dokonał w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów oraz z zeznań świadków J. K., B. R., J. D., A. G., L. P., G. S., T. P., T. S. a także z przesłuchania strony powodowej w osobie J. S. oraz strony pozwanej w osobach M. G. i E. S..

Autentyczność powołanych wyżej dowodów z dokumentów nie wzbudzała wątpliwości Sądu i korelowała z zeznaniami świadków dlatego też uznane zostały za wiarygodne i poczyniono na ich podstawie ustalenia faktyczne stosownie do dyspozycji art. 244 i 245 k.p.c.

Na rozprawie dnia 25 czerwca 2014 r. Sąd postanowił pominąć dowód z przesłuchania strony pozwanej (...) Sp. z o.o. na podstawie art. 302 k.p.c. Ponadto Sąd postanowił oddalić wnioski dowodowe strony powodowej zawarte w piśmie przygotowawczym z dnia 16 maja 2014 r. (data prezentaty tut. Sądu) w zakresie wskazanym w pkt II i III jako nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Sąd pominął także dowód w postaci oświadczenia o odstąpieniu od umowy zawniioskowany w piśmie pozwanych z dnia 6 lutego 2014 r. (data prezentaty tut. Sądu), jako dotyczący okoliczności bezspornych między stronami.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 647¹ § 5 k.c. zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę. Warunkiem tej odpowiedzialności po stronie inwestora jest wyrażenie przez niego zgody na zawarcie przez wykonawcę umowy z podwykonawcą na wykonanie określonego w umowie zakresu robót. A zatem przepis art. 647¹ k.c. do zaistnienia odpowiedzialności solidarnej po stronie inwestora wymaga zawarcia umowy przez generalnego wykonawcę z

podwykonawcą oraz właśnie wyrażanie zgody przez inwestora. Zdaniem Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie zaistniały przesłanki przewidziane w w/w przepisie.

W przedmiotowej sprawie pomiędzy stroną pozwaną jako inwestorem oraz generalnym wykonawcą została zawarta umowa o wykonanie robót budowlanych zgodnie z art. 647 k.c. Integralną część umowy o roboty budowlane z dnia 1 września 2010 r. stanowił załącznik nr 5, w którym szczegółowo wskazano podwykonawców budowy, ich imię, nazwisko, adres. Strona pozwana miała zatem wiedzę dotyczącą zakresu robót jakie generalny wykonawca zleci powodowi, w szczególności jakie instalacje wykona powód. Podmiotowo i przedmiotowo istotne elementy umowy powoda z generalnym wykonawcą, tj. strony, przedmiot, wartość wynagrodzenia były inwestorowi znane, co zresztą pozwani potwierdzili poprzez podpisanie załącznika nr 5 do umowy z dnia 1 września 2010 r. Nadto treść pisemnego zlecenia z dnia 30 czerwca 2011 r. powodowi przez samych pozwanych dodatkowych robót, potwierdza, że pozwani wiedzieli, jakie roboty na przedmiotowej budowie wykonuje powód.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności z zeznań wszystkich świadków w tym także strony pozwanej, pozwani akceptowali obecność powoda na budowie. Obecność powoda na przedmiotowej budowie i wykonywanie przez niego robót instalacyjnych nigdy nie była kwestionowana czy to przez inwestora w osobie jego przedstawicieli czy też inspektora nadzoru. Ponadto wpisy w dzienniku budowy również potwierdzają, że pozwani mieli wiedzę, co, kiedy i na jakim fragmencie budowy robił powód.

Sąd Okręgowy w całości dał wiarę zeznaniom świadków J. D. oraz B. R. albowiem ich zeznania były spójne i wzajemnie się uzupełniały. Zeznali oni, iż zawarli umowę jako generalny wykonawca z powodem jako podwykonawcą w zakresie wykonania części robót budowlanych (robót instalacyjnych). Dodatkowo zawiadomili stronę pozwaną o tym fakcie doręczając jej odpis umowy łączącej generalnego wykonawcę z powodem. Okoliczność, iż strona pozwana (inwestor) nie interesowała się postanowieniami umowy pomiędzy generalnym wykonawcą a podwykonawcą, na co wskazują zresztą zeznania strony pozwanej w osobie M. G. nie mogą skutkować negatywnymi konsekwencjami dla powoda (podwykonawcy). Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2014, V CSK 124/13, który zresztą słusznie przywołała strona powodowa w załączniku do protokołu rozprawy z dnia 27 czerwca 2014 r., Sąd Najwyższy wskazał, iż jeżeli inwestor zrezygnował z wglądu do dokumentacji lub z żądania informacji od wykonawcy, skuteczność jego zgody na zawarcie umowy z podwykonawcą nie jest uzależniona od przedstawienia umowy lub projektu umowy oraz wiedzy o jej postanowieniach.

Nadto jak zważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 lutego 2011 r, III CSK 152/10, drugi sposób (czynny) wyrażenia zgody na zawarcie przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą może przybrać różną formę. Inwestor może ją wyrażać w sposób wyraźny pisemnie bądź ustnie, albo poprzez inne zachowanie, które w sposób dostateczny ujawnia jego wolę (art. 60 k.c.). Może zatem nastąpić to przez czynności faktyczne, w sposób dorozumiany, na przykład przez tolerowanie obecności podwykonawcy na placu budowy, dokonywanie wpisów w jego dzienniku budowy, odbieranie wykonanych przez niego robót oraz dokonywanie podobnych czynności. Przepis art. 647¹ § 2 k.c. nie uzależnia odpowiedzialności inwestora od przedłożenia mu dokumentacji, jeśli wyraża on w sposób czynny zgodę na udział podwykonawcy w realizacji inwestycji. Może on uzyskać wiedzę o umowie pomiędzy wykonawcą a podwykonawcą z dowolnego źródła, zarówno przed jej zawarciem jak i później. Ustawodawca zakłada, że jeżeli inwestor zgodę wyraża w sposób czynny to wie co robi i nie jest już potrzebny żaden mechanizm obronny.

Mając na uwadze orzecznictwo Sądu Najwyższego w przedmiocie odpowiedzialności solidarnej w świetle art. 647¹ k.c. - zresztą szeroko przywołane przez powoda w piśmie z dnia 13 grudnia 2013 r. (data prezentaty) a to; uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2008 r. III CZP 6/08, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2011 r, III CSK 152/10, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2013 r, III CSK 298/12, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2008 r. IV CSK 323/08, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2008 r., I CSK 123/08, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2010 r., II CSK 2010/10 - materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie w pełni te okoliczności a więc zaistnienie przesłanek warunkujących solidarną odpowiedzialność inwestora za zobowiązania generalnego wykonawcy względem powoda-podwykonawcy, udowodnił.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo zgodnie z żądaniem pozwu, o czym orzekł w pkt I sentencji wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł po myśli art. 481 § 1 i 2 k.c.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 108 k.p.c., na które to koszty składają się: opłata sądowa od pozwu w pełnej kwocie 18.659,00 zł i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.217,00 zł.